

Ochota stávkovat

7. listopad 2019, Marc van Oostendorp

<https://www.neerlandistiek.nl/2019/11/stakingsbereidheid/>

Zrovna se na univerzitách zabýváme „bílou stávkou“. No dobrá, *my*, trochu se obávám, že jsem zatím od nikoho z kolegů automatickou odpověď s textem, který doporučuje WO in Actie, nedostal, snad s výjimkou vlastní ženy, ale to se nepočítá.

Znamená to, že je akce neúspěšná?

Jak dál?

Problémem nizozemských vědců je jejich neochota účastnit se protestů. Zatímco učitelé základních a středních škol včera ve velkém stávkovali a zatímco ve Spojeném království už podruhé v krátké době byly ohlášeny rozsáhlé akce, domnívají se nizozemští akademici, že už jen „bílá stávka“, v níž se stávkuje tak, že prohlásíte, že nebudete pracovat více hodin než kolik stojí ve vaší smlouvě, zachází příliš daleko.

Pocit odpovědnosti je příliš silný.

Přesně to mi mnozí skutečně a doslova řekli. Že to po nich nemůžeme chtít a že jsou ve stresu už jen při pomýšlení, že by měli dodržovat podmínky své smlouvy, protože jak by jinak asi vyřídili všechny články, semináře, schůze a komunikaci s veřejností? Našel se i kolega, který prohlásil, že si automatickou odpověď nastaví, ale pouze o víkendu. Bude tedy stávkovat jenom o víkendu!

Tak hrozné

Nejdivnější ze všeho mi přijde, když nám někteří mladí kolegové na sociálních sítích (však vy víte, kde) naši akci přímo vyčítají. „Typické pro *ty tam nahoře*,“ neboť se jedná o způsob protestu, který si mladí prý nemohou dovolit: co když se to nebude líbit jejich nadřízeným?

Ano, každá forma protestu je nepříjemná, zvláště pro nadřízené. Ale hlavně: proč by někdo chtěl pracovat v akademickém sektoru, kdyby měl pocit, že tam má hlavně být zticha a nechat si kritické myšlení pro sebe? Pokud se se svým nadřízeným chcete bavit pomocí „ano, šéfe“, můžete jít pracovat stejně tak do firmy, tam vám za každé „ano“ a každého „šéfa“ alespoň zvýší plat.

Co jiného je smyslem akademické práce než to, že minimálně nemusíte být zticha a nemusíte si kritické myšlení nechávat pro sebe? Tím, že se protestů neúčastníte (žádné akce organizované *těmi dole* ostatně k dispozici nejsou), implicitně říkáte, že to vlastně ještě není tak hrozné.

Na plnou pusu

Když není možné lidi pohnout k tomu, aby se pro dobrou věc omezili na předepsaný počet pracovních hodin, jak pak čekat, že budou stávkovat? Představte si, kolik stresu by to způsobilo, kdybyste nemohli pracovat vůbec, studenti by si stěžovali, redaktoři spřátelených časopisů by museli déle čekat na vaše posudky na články a celý administrativní systém by se zastavil!

A když nelze pohnout lidi k tomu, aby stávkovali, jak by potom měli vyjet s pomyslnými traktory svého duševního vlastnictví na Malieveld?

A když nic z toho neděláme, proč by nás pak politici měli brát vážně? Protože to, co děláme, je tak důležité? Už dávno nejde o to, jak důležitá je vaše práce, ale na jak plnou pusu to umíte říct.

Však mě taky obtěžuje, celá bílá stávka, a taky nedržím v ruce dnem i nocí stopky. Ale je třeba to aspoň zkusit. Nastavte si automatickou odpověď!

Překlad: IK